

Міністерство освіти і науки України
Університет в Любляні, Словенія
Близькосхідний технічний університет, Туреччина
Центр антропології інституту археології та етнографії
Національної академії наук Азербайджану
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти»
Дніпропетровської обласної ради»

НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ФІЛОСОФСЬКО-ТЕОРЕТИЧНІ КОНТЕКСТИ ТА ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції

03-04 грудня 2021 р.

Дніпро

2021

УДК 303
ББК 63.3
Н 53

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти»
Дніпропетровської обласної ради
(протокол № 3 від 16 грудня 2021 року)*

За редакцією:

ВИСОЦЬКА Ольга Євгенівна, д.філос.н., доц., завідувач кафедри філософії КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР»

Рецензенти:

КРИВОШЕЙН Віталій Володимирович, доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара;

МУРАШКІН Михайло Георгійович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ;

ВАТКОВСЬКА Марина Григорівна, кандидат філософських наук, доцент, проректор з науково-педагогічної та методичної роботи, професор кафедри загальної, спеціальної педагогіки, реабілітації та інклюзивної освіти КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР».

Н 53 Неперервна освіта для сталого розвитку: філософсько-теоретичні контексти та педагогічна практика: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції. 03-04 грудня 2021 р., м. Дніпро, КЗВО «ДАНУ» ДОР». / Наук. ред. О.Є. Висоцька. - Дніпро: СПД «Охотнік», 2021. - 456 с.

У збірник вміщено матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «**Неперервна освіта для сталого розвитку: філософсько-теоретичні контексти та педагогічна практика**», що присвячена найбільш важливим аспектам неперервної освіти; шляхам формування духовно-ціннісної сфери особистості; проблемам безпеки в сучасному світі, міжнародним відносинам в контексті сталого розвитку; перспективам розвитку вищої освіти та освіти дорослих, напрямкам становлення методологічної культури та професійних компетентностей вчителя Нової української школи. Також представлений досвід закладів вищої, середньої та дошкільної освіти щодо напрямків неперервної освіти для сталого розвитку, презентовано кращі практики упровадження її складових – громадянської, екологічної освіти; здоров'язберігаючих освітніх технологій.

Рекомендовано для науково-педагогічних та педагогічних працівників вищої і післядипломної освіти, керівників закладів середньої та дошкільної освіти, працівників методичних служб, вихователів, вчителів, докторантів, аспірантів, студентів.

© Колектив авторів, 2021
© ДАНУ, 2021

Зміст знань перетворюється у світогляд лише тоді, коли набуває характер переконання, повної впевненості людини у своїх ідеях. Тому переконання можна визначити як функціональну одиницю світогляду. Вони займають центральне місце у світоглядній системі особистості [4]. Щоб знання перетворювались у переконання, у світогляд, вони повинні бути зрозумілі. Перетворення знань у переконання, у свою чергу, означає поєднання знань з емоціями, які виникають у процесі загально-практичної діяльності людини.

Майбутні фахівці фізичної культури та спорту, в силу специфіки навчально-тренувальної діяльності, постійно перебувають у вирі емоційної насиченості. Приймаючи активну участь у творенні себе як особистості, як майбутнього професіонала, вони спрямовують свої мотиваційні інтенції на активне ставлення до фізичної культури і спорту не тільки у процесі навчання й тренування, але і у всіх сферах життєдіяльності. Цьому сприяє не тільки сформована життєва потреба у заняттях фізичними вправами, спортом, туризмом, але і певне усвідомлення значущості обраної професії, де пріоритетними виступають наступні показники: фізичне вдосконалення особистості, що зумовлює розвиток її психофізіологічних і фізичних можливостей як фундаменту активно перетворюючої діяльності; вміння і навички, необхідні і достатні для цього; діяльнісна сутність фізичної культури, яка проявляється у широкому діапазоні фізкультурно-спортивної активності, саморозвитку, самовихованні, вдосконаленні педагогічної діяльності і досягненні у ній високих результатів.

Під час навчання у ВЗО, майбутні фахівці галузі фізичної культури та спорту проходять етап світоглядних пошуків, набуваючи власних життєвих позицій і принципів, формуючи і поповнюючи систему світоглядних ідей.

Світогляд так або інакше формується у кожної людини, і хоча цей процес здійснюється у певних соціальних умовах і суттєво визначається ними, світогляд – це індивідуальне багатство людини, літопис розвитку її свідомості і самосвідомості, духовного світу, процес глибоко особистісний і унікальний [4]. Тому, головним принципом сьогодення в університетській освіті та формуванні світоглядної складової сучасного студентства має стати не енциклопедичність і не спеціалізація, а, насамперед, індивідуалізація [2].

Список використаних джерел

1. Абульханова-Славская К. А. *Активность и сознание личности как субъекта деятельности. // Психология личности в социалистическом обществе: Активность и развитие личности. Москва: Наука, 1989. С. 110-134.*
2. Буяк Б.Б. *світоглядна складова розвитку студентства в контексті формування молодіжного середовища. Вісник НТУУ КІП. Філософія. Психологія. Педагогіка. 2012. Випуск 1. С.11-16. – URL: <https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/8395/1/02.pdf>. (дата звернення: 26.10.2021).*
3. Єрмоленко О.В. *Теоретико-методичні аспекти формування професійно-спеціалізованих компетенцій в процесі підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту. // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. 2020. Випуск 3 К (123) 20. С. 157-160.*
4. Соболева Н.И. *Мировоззрение и жизненный выбор личности. Киев: Наук. думка, 1989. 124 с. 2003. 184 с.*

Цифрак Олександр Васильович

студент Дніпровського державного медичного університету

ПОЛІОМІЄЛІТ: ПРОФІЛАКТИКА ІНФІКУВАННЯ ТА ПОШИРЕННЯ

Поліомієліт (дитячий параліч) – вірусне інфекційне захворювання з аліментарним шляхом передачі, що призводить до розвитку ураження нервової системи і паралічу різних груп м'язів. Зараження вірусами відбувається переважно в дитячому віці. На сьогоднішній день, завдяки вакцинації, захворюваність поліомієлітом вдалося звести до мінімуму.

Джерелом інфекції поліомієліту є тільки людина (антропонозна інфекція) – хворий (у тому числі і безсимптомними формами) та вірусноносії. У зовнішнє середовище вірус виділяється з випорожненнями людини або слиною на початкових етапах розвитку захворювання. Він може довго зберігатися у ґрунті і воді. Зараження відбувається декількома шляхами:

Повітряно-крапельний шлях – реалізується при вдиханні повітря з завислими в ньому вірусами.

Аліментарний шлях передачі – зараження відбувається при вживанні в їжу забруднених продуктів харчування.

Контактно-побутовий шлях можливий при використанні одного посуду для приймання їжі різними людьми.

Водний шлях – вірус потрапляє в організм з водою.

До захворювання на поліомієліт найбільшою мірою сприйнятливі діти у віці від 3 місяців до 2 років, у яких ще недостатньо сформований імунітет. Найбільший рівень захворюваності на поліомієліт зберігається в країнах з жарким вологим кліматом (країни Південно-східної Азії, Африки, Індія, Вірменія, Азербайджан, Болгарія, Туреччина). Для поліомієліту характерна сезонність зі збільшенням рівня захворюваності у весняно-літній період. Після перенесеної інфекції залишається стійкий специфічний імунітет.

Ефективності профілактики поліомієліту можна домогтися лише використовуючи поєднання санітарно-гігієнічних заходів і активної імунізації. Всі випадки поліомієліту, навіть за умови легкого перебігу його клінічної симптоматики обов'язково повинні бути зареєстровані в єдиному реєстрі інфекційних захворювань, схильних до епідемічного розповсюдження. Слід враховувати, що будь-яка спорадична спалах поліомієліту може провокувати розвиток епідемії, так як поширення вірусу серед людей відбувається дуже швидко, а вірус-збудник може тривалий час зберігати патогенні властивості щодо людського організму.

Метою санітарно-гігієнічних заходів є запобігання можливого поширення поліомієліту, і полягають в негайній госпіталізації хворих осіб в спеціалізовані інфекційні відділення з дотриманням карантинних заходів 40 діб. Пацієнту обов'язково повинен бути виділений індивідуальний комплект посуду, одягу і предметів особистого вжитку, які слід регулярно дезінфікувати. У ситуації, коли дитина мала тісний контакт з людиною, хворою на поліомієліт, необхідно обмежити його відвідування дитячих установ, а також організованих колективів на період 20 діб.

Жива вакцина від поліомієліту для перорального прийому широка в застосуванні завдяки легкості у використанні і ефективності розвитку специфічних протиполіомієлітних імунних реакцій. Вакцинація здійснюється триразово. Нещеплена дитина від поліомієліту ризикує захворіти важким інфекційним захворюванням, що має виражені негативні наслідки, що зберігаються протягом усього життя.

Список використаних джерел

1. Глобальна ініціатива по ліквідації поліомієліту: *Мат-ли наук.-практ. конф. від 22.06.2010р, м. Полтава. Полтава, 2010. 25 с.*
2. Задорожна В.І. Глобальна ліквідація поліомієліту: *успіхи та проблеми* / В.І. Задорожна, В.І. Бондаренко // *Сучасні інфекції*. 2003. № 2. С. 12-18.
3. Крамарев С.О. *Інфекційні хвороби у дітей (клінічні лекції)*. К.: Моріон, 2006. 479 с.
4. Ходак Л.А. Використання внутрішньовенних імуноглобулінів при нейроінфекціях у дітей // Л.А. Ходак, О.О. Іжевська, О.В. Кніженко // *Клінічна імунологія. Алергологія. Інфектологія*. 2008. № 6-8. С. 28-29.
5. Ходак Л.А. *Інфекційні полінейропатії в дітей* // Л.А. Ходак, Т.І. Навет: *Метод. рекомендації*. Харків, 2010. 26 с.
6. Богадельников И.В. *Дифференциальный диагноз инфекционных болезней у детей* // И.В. Богадельников. Симферополь, 2009. 689 с.

<i>Кулиба В. В.</i> Економічне зростання і сталий розвиток.....	332
<i>Лаврова Л. В., Андрущенко Т. Г.</i> Освіта для сталого розвитку як ціннісна основа розвитку культури здоров'я та фізичної культури.....	334
<i>Лисенко Г. І., Волкова С. П.</i> Створення умов здоров'язбережувального освітнього середовища у ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури».....	336
<i>Савченко В. А., Світлич С. А., Куций А. М.</i> Здоровий спосіб життя як ціннісний орієнтир освіти для сталого розвитку.....	339
<i>Маленюк Т. В., Левицька Ю. М.</i> Спеціальна фізична підготовка у художній гімнастиці (теоретичний аспект).....	341
<i>Lukhatska A.</i> Combination of Regulatory Actions of the State in the Economic Sphere And in the Sphere of the Environment.....	343
<i>Смотровя Н. Г., Безуб Д. В.</i> Методи генної терапії та їх роль у підвищенні безпеки та якості життя людини.....	345
<i>Рілов О. Л.</i> Організація та форми позааудиторної роботи з фізичного виховання..	346
<i>Слободяник Г. І.</i> Фізичний розвиток дітей та підлітків у позашкільному навчальному закладі.....	349
<i>Смотровя Н. Г., Несміян В. С., Громов М. О.</i> Вплив мікрофлори шлунково-кишкового тракту на загальний стан здоров'я людини.....	353
<i>Собко С. Г., Собко Н. Г.</i> Вектор активності у формуванні світогляду майбутніх фахівців фізичної культури та спорту.....	356
<i>Цифрак О. В.</i> Поліомієліт: профілактика інфікування та поширення.....	357
<i>Смирнов В. С.</i> Проблеми та перспективи соціального захисту спортсменів з інвалідністю в Україні.....	359
РОЗДІЛ 7. ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ. ГЕНДЕРНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ. НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА. ГРОМАДЯНСЬКІ ІНІЦІАТИВИ В ІНТЕРЕСАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	361
<i>Великодна Є. М., Гірліна Н. Ю., Долгова Ю. В.</i> Підвищення професійного рівня педагогічних працівників в умовах розвитку інформаційного суспільства.....	361
<i>Борисенко О. Ф., Браткова Г. М.</i> Стан готовності вчителів до реалізації змісту навчання у контексті вимог нової української школи.....	363
<i>Вознюк Л. В.</i> Методологічна культура як важлива складова професійної компетентності сучасного вчителя.....	367
<i>Балала Л. І., Гулевська Л. С.</i> Вибір здорового харчування, або казки як результат спільної творчості вихователів, дітей та їх батьків.....	369
<i>Богатиренко О. О.</i> Формування медіаграмотності на уроках української мови та літератури.....	372
<i>Дубина Н. М.</i> Підвищення інтересу до вивчення літератури засобами ігрових технологій.....	374
<i>Єфремова Л. С., Балаклеєць М. В.</i> Шляхи формування ціннісних орієнтацій учнів у шкільному соціопросторі.....	376
<i>Гонтар Д. А.</i> Розвиток навичок критичного мислення на уроках історії у контексті сучасних освітніх процесів.....	378
<i>Гончарова О. В.</i> Екологічне виховання, формування сталого стилю життя у дошкільнят.....	380
<i>Грига Т. В.</i> Ключові професійні компетентності вчителя нової української школи	381
<i>Гумірова Т. О., Лисичарова Г. О.</i> Академічна автономія вчителя при викладанні шкільних курсів географії.....	383
<i>Журова О. В.</i> Модель наступності між дошкільним та початковим рівнями освіти	385
<i>Жданов Д. К.</i> Інтеграційні уроки географії.....	387
<i>Задорожна В. І.</i> Гендерне виховання – нагальна потреба сучасної освітньої системи України.....	389